

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/53/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312010067
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312010067.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Jána Vanka a JUDr. Ingrid Kišacovej Dr., v trestnej veci obžalovaného H. Q. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných H. Q. a Q. W. a Okresného prokurátora v Leviciach proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 08. 04. 2013, sp. zn. 4T/17/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. júna 2013, takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolania

- obžalovaného H. Q., narodeného XX. XX. XXXX,
- obžalovaného Q. W., narodeného XX. XX. XXXX a
- Okresného prokurátora v Leviciach,

s a z a m i e t a j ú,

pretože zistil, že nie sú dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní H. Q. a Q. W. uznaní vinnými v bode 2. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. j/ a § 127 ods. 12 Tr. zák. na skutkovom základe že:

dňa 31. 03. 2011 v Seredi, okres Galanta od neznámej osoby spoločne kúpili bielu kryštalickú látku - pervitín, pričom obžalovaný Q. W. dňa 03. 04. 2011 v obci Tekovské Lužany, okres Levice podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal príslušníkovi Obvodného oddelenia PZ Želiezovce

a) zatavenú injekčnú striekačku s obsahom bielej kryštalickej látky - pervitínu s hmotnosťou 149 mg, s priemernou koncentráciou 69,5% hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 3 obvykle jednorazovým dávkam drgogy s tým, že metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok,

b) plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušiny rastliny rodu Cannabis (konopa) s hmotnosťou 11.292 mg s priemernou koncentráciou 3% hmotnostného tetrahydrokanabinolu (THC), čo zodpovedá najmenej 23 obvykle jednorazovým dávkam drgogy s tým, že rastliny rodu Cannabis

(konopa) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupny omamných látok,

pričom obžalovaný Q. W. a H. Q. v presne nezistenom období roku 2010 a v období od 31. 03. 2011 do 03. 04. 2011 predávali za odplatu alebo vymenili drogu (pervitín, marihuanu) ďalším osobám, a to Q. W. predal pervitín M. U., M. X., R. A., R. U. v T. a 1 dávku vymenil za telefón a H. Y. v U., okres Q. M. obžalovaný H. Q. v M. predal pervitín alebo marihuanu U. U., G. X., J. M., W. U..

Obžalovaný H. Q. bol uznaný vinným v bode 1. napadnutého rozsudku pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. j/ a § 127 ods. 12 Tr. zák. na skutkovom základe že:

od presne nezisteného dňa jari roku 2010 do jeho zadržania 17. 08. 2011 v M., okres S., v byte, v blízkosti bytu na J. ul. č. XX a na iných miestach v meste M. sa pod vplyvom drog vulgárne a agresívne správal k J. U., od ktorej požadoval požičanie menších súm peňazí a ak mu ich odmietla dať ju opľul, kopol, ťahal za vlasy, dal jej facku, vyhrážal sa jej, že ak mu ich nedá, bude musieť o ich mileneckom vzťahu povedať jej manželovi, preto zo strachu alebo preto aby mala pokoj, mu peniaze dala, počas uvedeného obdobia ju prenasledoval, robil jej žiarlivostné scény, vyhrážal sa jej zabitím jej aj seba, vyzváňal na zvonček pri vchode uvedeného bytu a požadoval od nej pohlavný styk tak, že ju chytil za vlasy, pritlačil o skriňu, ktorý s ním vykonala lebo bol pod vplyvom drog a len preto, aby odišiel.

Za to im bolo uložené obž. H. Q. v bode 1. podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. , postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, na ktorý bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V bode 2. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. a s využitím § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. a § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň bol v prípade obžalovaného H. Q. zrušený výrok o treste, ktorý sa týka obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/77/2011, zo dňa 18. 05.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň obž. Q. bol uložený podľa § 60 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák. trest prepadnutia vecí - jedného kusu kovovej fajky, ktorý je prílohou spisu 4T/17/2011 a sumu 70 eur, ktorá bola vložená na depozitný účet č.: 1836498958/0200 vo VÚB a.s. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému H. Q. uložený ochranný dohľad v trvaní 1 roka, podľa ktorého je v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody po a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, po b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a po c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska, ktoré je uvedené v rozhodnutí súdu.

Obžalovanému Q. W. bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému Q. W. uložený ochranný dohľad v trvaní 1 roka, podľa ktorého je v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody po a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, po b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a po c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska, ktoré je uvedené v rozhodnutí súdu.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný H. Q. odvolanie voči výroku o vine i treste. Obžalovaný Q. W. podal odvolanie čo do výroku o vine i treste a Okresný prokurátor v Leviciach podal odvolanie do výroku o treste u oboch obžalovaných v časti, kde bol použitý inštitút mimoriadneho zníženia trestu.

Obžalovaný Q. W. dôvodil tým, že navrhuje prekvalifikovať jeho konanie na prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., v súbehu s prečinu šírenia toxikománie v zmysle § 174 ods. 1 Tr. zák. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Tr. por. a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný H. Q. namietol, že v skutku pod bodom 1. súd prvého stupňa zmenil vetu oproti obžalobe tak, že nezachoval totožnosť skutku, nakoľko pôvodne bol trestne stíhaný pre zločin znásilnenia. Spochybnil hodnovernosť výpovedi poškodenej J. U., pretože opis skutkového deja vo svojich výpovediach menila. V tomto smere navrhol neprihliadať na znalecký posudok hodnotiacej psychologičky, pretože sama poškodená spochybnila závery v tomto posudku. Odkázal na svedecké výpovede X. Q., F. Q., T. U., T. K. a S. Y.. Poprel, že by kedykoľvek žiadal od poškodenej peniaze bez toho, aby jej ich vrátil. Z doposiaľ vykonaných dôkazov nie je možné ustáliť, že zo strany obžalovaného došlo k spáchaniu zločinu vydierania. Išlo o normálny vzťah medzi ním a poškodenou a takéto konanie je možné kvalifikovať zo strany obžalovaného iba ako priestupok. K bodu 2. priznáva vinu obžalovaný Q. iba čiastočne, pretože s Q. W. bol kupovať drogy iba pre vlastnú potrebu. Niektorých svedkov, ktorí svedčili proti nemu nikdy nestretol a nevidel. Ďalším zas marihuanu daroval. Nie je možné ustáliť, že najmenej trom svedkom poskytol psychotropnú látku, pretože vypočúvaní svedkovia si okolnosti ohľadne stretnutia s nim ani dobre nepamätali. Navrhol, aby v bode 1. i v bode 2. bol napadnutý rozsudok zrušený podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. a následne bol z bodu 1. spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. b/ Tr. por. a v bode 2. uznaný vinným iba pre ust. § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. a bol mu uložený primeraný súhrnný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí navrhol oslobodiť ho spod obžaloby v bode 1. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. a v bode 2. ho uznať vinným podľa § 171 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. a uložiť mu trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolanie Okresného prokurátora v Leviciach navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Okresný prokurátor v Leviciach namietol vo výroku o treste u oboch obžalovaných použitie ust. § 39 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pretože nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť u obž. H. Q. a u obž. Q. W. iba jeho predchádzajúcu bezúhonnosť. Súd prvého stupňa sa hlbšie nezaoberal mimoriadnymi okolnosťami a pomermi na strane páchatelov, pre ktoré bolo využité zmierňovacie ustanovenie. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a uložiť obžalovaným tresty bez použitia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák.

Odvolania oboch obžalovaných navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný Q. W. písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie na Krajskom súde v Nitre konalo v jeho neprítomnosti. Krajský súd tejto žiadosti obžalovaného vyhovel. Obhajca obžalovaného W. navrhol uznať obžalovaného vinným podľa § 171 ods. 1, 2 Tr. zák. a § 174 Tr. zák. a samostatne podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., pretože z jeho strany sa jedná o náhodný predaj drog, nie dílerského charakteru. Svedkovia, ktorí vypovedali, boli ovplyvnení vyšetrovateľom, ktorý ich krátko predtým navštívil. Vo veci podľa odvolateľa bolo možné rozhodnúť na verejnom zasadnutí, alternatívne vec vrátiť súdu prvého stupňa. Zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. navrhol zachovať, ako tak učinil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku a navrhol vziať do úvahy fakt, že obž. W. vyrastal v rozvrátenej rodine a rodinné pomery ho skôr nabádali ku kontaktu s asociálnymi osobami.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnuté výroky súdu prvého stupňa, ich zákonnosť a odôvodnenosť a dospel k záveru, že odvolania všetkých troch odvolateľov nie sú dôvodné a zároveň, že neboli vo veci zistené také chyby, ktoré by zakladali dôvodnosť podania dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K bodu 1. je nutné uviesť, že obžalovaný bol opakovane usvedčovaný výpoveďou poškodenej J. U., ktorá síce nie absolútne zhodným spôsobom, ale predovšetkým v podstatných náležitostiach zhodne vypovedala, akým spôsobom sa voči nej obžalovaný správal, aký bol priebeh jeho konania, za aké obdobie a aké to malo následky. Skutočnosť, že obžalovaný viackrát vyžadoval od poškodenej finančné prostriedky a v prípadoch odopretia poškodenú nútil fyzicky i psychicky k akceptovaniu jeho požiadaviek, plnohodnotne naplnilo znaky žalovaného zločinu vydierania ako je to uvedené pod bodom 1. napadnutého rozsudku. Aj znalecké skúmanie Dr. M. U. potvrdilo osobnostnú štruktúru poškodenej i mieru jej vierohodnosti pri opisovaní prežitého. Tento záver korešponduje so záverom súdu prvého stupňa, o ktorý oprel rozhodnutie o vine.

Súd prvého stupňa pri akceptovaní zachovania skutku upravil skutkovú vetu tak, aby sa týkala iba zločinu vydierania v zmysle § 189 ods. 1 Tr. zák.

V prípade skutku pod bodom 2. odvolací súd nadväzujúc na dôvody uvádzané v napadnutom rozsudku zdôrazňuje, že nebolo pochýb o zaistených veciach, ktoré obžalovaný Q. W. dobrovoľne vydal. Pokiaľ sa jedná o obdobie, v ktorom spolu s obžalovaným H. Q. predávali za odplatu alebo vymieňali, pervitín a marihuanu iným osobám, tu je nutné konštatovať, že obaja obžalovaní boli usvedčení v rámci prípravného konania osobami - svedkami, ktorým uvedenú látku odovzdávali a ktorí podrobne v konkrétnych časových súvislostiach, opisom dávok i opisom oboch obžalovaných potvrdili ich vinu. Zo súdnej praxe je známe, že takýto svedkovia sú vo svojich výpovediach nestáli a po predložení veci súdu snažia sa zmierniť zavinenie, ktoré z ich výpovedí vyplývalo. Nie inak to bolo aj v tomto prípade, pričom však odvolací súd zdôrazňuje, že všetci vypočutí svedkovia, sebe vlastným spôsobom uvádzali ako prichádzali do kontaktu s obžalovanými. Je nutné povedať, že súd prvého stupňa i obžaloba samotná správne citovali mená osôb tak, aby bolo možné zhodnotiť, či ich bolo viac, teda najmenej tri osoby ako to vyplýva z § 127 ods. 12 Tr. zák., čím naplnili znak závažnejšieho spôsobu konania, ako to uvádza ust. § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Zároveň bolo podľa odvolacieho súdu správne konštatované, že obaja obžalovaní nakupovali neoprávnene, predávali a zadovážili, či prechovávali citovanú látku. Preto ani v tomto smere súd prvého stupňa nepochybil, ak ich konanie v bode 2. právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Pri ukladaní trestu súd prvého stupňa správne postupoval ak obžalovanému H. Q. uložil dva samostatné tresty, pretože pre skutok v bode 1., ktorého páchanie bolo ukončené 17. 08. 2001, nemohol byť uložený trest súhrnný, s poukazom na odpis registra trestov, resp. obsah spisu OS Levice sp. zn. 2T/77/11, pre neexistenciu podmienok, ktoré vyžaduje ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. Trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý bol obžalovanému Q. uložený na samej dolnej hranici, sa javil byť skôr miernym, avšak v tejto časti výrok o treste napádaný v neprospech obžalovaného prokurátorom nebol. Zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia korešponduje s ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Pokiaľ sa týka uloženia trestu u obžalovaného H. Q. pre skutok v bode 2., tu je nutné uviesť, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest, pretože ním páchaný obzvlášť závažný zločin bol v roku 2010 a v období od 31. 03. do 03. 04. 2011 a následne bol rozsudkom vyhláseným 18. 05. 2011 Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T/77/2011 uznaný vinným pre iný trestný čin. V zmysle § 172 ods. 2 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 10-15 rokov. Podľa kritérií pri ukladaní súhrnného trestu (podľa postupu pri ukladaní úhrnného trestu) bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozpätí 10-20 rokov. Ak preto súd prvého stupňa vychádzal z intenzity protiprávneho konania obžalovaného v bode 2. rozsudku, na pozadí zásad pre ukládanie trestu, prihliadnuc na jeho pomery tak, ako to bližšie opísal na strane 16 a 17 zdôvodnenia rozsudku, bolo správne ak pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby a uložil obžalovanému primeraný z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie, trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov. Tento trest spolu s trestom odňatia slobody 2 rokov bude pre obžalovaného dostatočnou sankciou pre schopnosť uvedomenia si protiprávnosti svojho konania a dostatočnou aj z pohľadu vplyvu na spoločnosť.

Zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vychádza z obsahu § 48 ods. 4 Tr. zák. Namieste bolo uložiť obžalovanému Q. i trest prepadnutia veci 1 kusu kovovej fajky a peňažnej hodnoty, ktoré veci boli použité na spáchanie trestného činu, či získané trestným činom.

Popri uloženom trestnom čine pre obzvlášť závažný zločin bolo potrebné obžalovanému uložiť i ochranný dohľad, pričom jeho trvanie i rozsahu zodpovedá zákonným kritériám.

Obžalovanému Q. W. z pohľadu jeho doterajšej bezúhonnosti, ale i intenzity protiprávnosti jeho konania bolo dôvodné v zmysle ust. § 172 ods. 2 Tr. zák., po mimoriadnom znížení jeho trestu uložiť trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a v ďalších dôvodoch odvolací súd odkazuje na správne argumenty súdu prvého stupňa na č.l. 17-18, pretože tejto činnosti sa dopustil v súčinnosti s obžalovaným Q. ako osoba mladšia a tým psychicky menej zrelá a zároveň blízko k veku mladistvému. Využitie základnej trestnej sadzby v rozsahu 10-15 rokov by pre život obžalovaného Q. W. nebol výchovný, ale skôr likvidačný, čo nie je cieľom Trestného zákona, a ani nemohlo byť cieľom zákonodarcu, ako pripomína prokurátor vo svojom odvolaní. Trest uložený tomuto obžalovanému ho musí primäť uvedomiť si protiprávnosť jeho konania, ale zároveň mu i zachovať schopnosť vrátiť sa do normálnej spoločnosti a v budúcnosti rešpektovať všetky právne normy. Obligatórne uložený ochranný dohľad v jeho trvaní i rozsahu môže takémuto konania zodpovedajúcim spôsobom napomôcť.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne pochybenie ne strane súdu prvého stupňa vo výroku o vine i treste a ochrannom opatrení, odvolania oboch obžalovaných i okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.